

Om, afziende op deze aerd, naer 't Paradijs te streven!

Toen sloop geen wreede smert ten uwen boezem in:
Gij liet slechts eenen zucht, schier aen het stof ontheven:

«o God bewaer mijn vrouw, bewaer mijn huisgezin»!
En, troosteloos gezin! zou God u dan verlaten?

Niet luistren naer de beê van zijnen lieveling?

Neen, hoe het immer ging, wie immer u vergaten,

God is en blijft getrouw, een bron van zegening!
Kom, schreiende Echtgenoot', droog dan uw gloênde wangen,

'k Weet dat die tranenvloed de menschlijkheid verëert:
Maer, rustig van den wenk der Godheid af te hangen

Is 't kenmerk van die deugd, die 't ongeluk braveert.
God heeft misschien voor u, door hem uw min' te ontrukken,

Schoon 't wijze raedsbesluit ons oog ontvliedt, gewaekt:
Oneindig wreeder ramp zou mogelijk u drukken,

Had niet de Almagtige zijn' levensloop gestaekt!
Dan zaegt ge hem misschien, geprangd door duizend kwalen,

Of kwijnend voor uw oog van zielsverdriet vergaen:
Hoe diep zou zulk een schicht niet in uw boezem dalen,

Hoe duur zou zulk een gunst de huwlijksliefde staen!
Kom, knielen wij te zaem voor 't eindloos Alvermogen: —

We ontvingen, groote God! een Bussingh van uw hand
Uw vaderlijke zorg heeft ons dien weer onttoogen,

Zie hoe ons hartaltaer van dankbren wyrook brandt!
En gij, bedroefde Zoon! ô waerdeste mijner Vrinden!

Voldoe, hoe fel gewond, voldoe den duursten pligt:
Laet dit bedrukt gezin in u een trooster vinden,

Kust hun den tranenvloed van 't gloeiend aengezicht!
'k Zie in uw teeder oog een zilten druppel blinken,
Een traen van droefenis, met zuivre vreugd gemengd...

Hoe vrij moogt ge in die zee van zacht gevoel verzingen,
Wat offer, 't welk gij de asch van zulk een Vader brengt!

Die Vader, dierbre Vriend! is niet geheel gestorven,
Hij leeft, hij leeft in u, is in uw hart geprent.

Haest hebt ge u ook dien schat van kunde en deugd verworven,
Die hem aen ieders liefde en achting heeft gewend!

Wat zuivre troost voor u, Delfshavens Kerkgemeente!
Beton, hoe in die vreugd uw zwoegend harte deelt!

Een Zoon treurt bij deze asch, bij dit geliefd gebeente,
Die al de merken draegt van 's Vaders evenbeeld!